ΓΡΑΦΕΙΑ-ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 57
ΤΗΛΕΦΩΝΙΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ:
ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ 52686 || ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ 52035
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΟΥ 52687 || ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ 52025
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ "ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΝ"

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ ΔΥΟ
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 750
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ ΔΟΛΛΑΡΙΑ 12
ΑΓΓΕΛΙΑΙ-ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ ΚΑΤΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑΝ

ΕΤΟΣ ΔΕΚΑΤΟΝ ΟΓΔΟΟΝ ΑΡ. ΦΥΛ. 5404
ΑΘΗΝΑΙ, ΔΕΥΤΕΡΑ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1937
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΓΓ. ΒΛΑΧΟΣ

ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

ΤΗΝ ΜΕΣΗΜΒΡΙΑΝ ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΕΠΙΣΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΝ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΛΑΙΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ

Εἰς τὰ παλαιὰ χρόνια ὑπῆρχεν ἐδῶ μία «Μουσικὴ Ἑταιρεία» τῆς ὁποίας τὰ γραφεῖα ἦσαν εἰς τὴν πλατεῖαν Κολοκοτρώνη, ἐκεῖ ὅπου τώρα εἶναι τὸ «Ἴλιον Πάλλας». Μέλη τῆς «Μουσικῆς Ἑταιρείας» ἦσαν τότε ὅλοι οἱ γνωστοὶ φιλότεχνοι τῶν Ἀθηνῶν διότι ἡ Ἑταιρεία ἐλέγετο Μουσικὴ ἀλλ' ἦτο καὶ καλλιτεχνικὴ καὶ διασκεδαστικὴ καὶ θεατρικὴ καὶ χαρτοπαικτικὴ καὶ ὅ,τι ἄλλο. Εἶδος λέσχης, ὅπως ἦτον τώρα τελευταίως τὸ «Ἀτελιὲ» τὸ ὁποῖον ἄδικον εἶναι ὅτι ἐξετράπη τοῦ ἀρχικοῦ του σκοποῦ καὶ φυτοζωεῖ. Ὅταν λοιπὸν ἤρχετο ὁ Φεβρουάριος καὶ ἐπλησίαζε τὸ ἄνοιγμα τοῦ Τριωδίου ἡ «Μουσικὴ Ἑταιρεία» τῶν πρὸ τριακονταπέντε ἐτῶν Ἀθηνῶν ἐτίθετο ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὀργανώσεως τῶν Ἀπόκρεω. Ἐγίνετο «Κομιτᾶτον», ἐστήνοντο ἐξέδραι δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς ὁδοῦ Κοραῆ καὶ εἰς τὰς παρόδους τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ὁ Δῆμος, αἱ Τράπεζαι, τὰ ξενοδοχεῖα καὶ αἱ μεγάλαι Ἑταιρεῖαι ἐλάμβανον μέρος εἰς τοὺς ἐράνους, ἐδίδοντο ἀπὸ τοὺς ἐράνους αὐτοὺς προκαταβολαὶ εἰς ἐκείνους οἱ ὁποῖοι ἤθελον νὰ λάβουν μέρος εἰς τὴν παρέλασιν πεζῇ, καθ' ὁμάδας ἢ μὲ ἁμάξια, ἄλογα καὶ κάρρα ἀκόμη—αὐτοκίνητα δὲν ὑπῆρχον τότε—διὰ νὰ σατιρίσουν ὅ,τι ἤθελαν, καὶ τὸ Πολυτεχνεῖον μὲ τοὺς καθηγητὰς καὶ τοὺς μαθητάς του κατεσκεύαζαν μεγαλοπρεπέστατον καὶ καλλιτεχνικώτατον τὸ ἅρμα τοῦ Καρναβάλου, μὲ Βάκχους καὶ Σατύρους καὶ αὐλητρίδας καὶ τὴν Βασίλισσαν εἰς τὴν κορυφήν του, τὴν Βασίλισσαν τὴν ὁποίαν ἐνθυμούμεθα οἱ παλαιότεροι: Ἦταν κατὰ τὰς τελευταίας ἐμφανίσεις τοῦ ἅρματος μία κατάλευκος καὶ ὁλόξανθη ξένη, ἡ ὁποία ἀνῆκε εἰς τὸν εὔθυμον κόσμον τῆς μικρῆς πρωτευούσης τοῦ 1900 καὶ τὴν ὁποίαν πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν ἀνεγνωρίζαμεν μὲ ἄσπρα μαλλιὰ εἰς τοὺς δρόμους. Ἂς εἶναι...— Ὁ Καρνάβαλος λοιπὸν ἐκεῖνος καὶ τὸ Κομιτᾶτον καὶ τὰ Βακχικὰ ἅρματα καὶ αἱ κωμικαὶ παραστάσεις καὶ ὁ μακαρίτης ἐπιγραφοποιὸς καὶ «ποιητὴς τοῦ Κάρρου» Θεοδοσίου ἔδιδαν ζωὴν καὶ φαιδρότητα εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκείνης τῆς ἐποχῆς, ἡ Ἀποκρηὰ κατώρθωνε νὰ ἔχῃ καὶ τὴν σατιρικήν της ὄψιν καὶ κάποιο καλλιτεχνικὸν καὶ πνευματικὸν περιεχόμενον καὶ μαζὶ μὲ αὐτὰ ἐγίνετο καὶ κίνησις ἐμπορικὴ καὶ διασκέδασις καὶ χαρὰ κάπως ἀποκρηάτικη. Αὐτὰ τώρα ἔλειψαν. Ἡ τραγικὴ περίοδος τὴν ὁποίαν ἔζησεν ὁ τόπος, ἡ διχόνοια, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος, ἔφαγαν τοὺς ἀνθοπολέμους τῆς καλῆς ἐποχῆς καὶ ἀφοῦ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἀπηγορεύετο δι' ἀστυνομικῆς διατάξεως «ἡ κυκλοφορία μετημφιεσμένων εἰς τὰς ὁδοὺς» ἦτο φυσικὸν ν' ἀπαγορεύωνται καὶ αἱ παρελάσεις καὶ αἱ σάτιραι καὶ οἱ καρνάβαλοι. Τώρα λοιπόν, ὅπου τὸ Τριώδιον πλησιάζει, δὲν εἶναι καιρὸς ἡ παλαιὰ αὐτὴ ἀθηναϊκὴ Ἀποκρηὰ καὶ τὸ Κομιτᾶτον της ν' ἀναστηθοῦν; Δὲν εἶναι καιρὸς νὰ στηθῇ πάλιν ἡ ἐξέδρα τῆς ὁδοῦ Κοραῆ καὶ νὰ συναχθοῦν πάλιν γύρω ἀπὸ τὸ ἅρμα των οἱ μαθηταὶ τοῦ Πολυτεχνείου καὶ νὰ εὑρεθῇ πάλιν μία ξανθὴ κυρία διὰ νὰ γίνῃ ὀλίγων ὡρῶν Βασίλισσα καὶ νὰ κληθῇ — τὸ βράδυ τρώγει πάντοτε εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον τῶν Ἀθηνῶν — ὁ νεαρὸς «Ἀετιδεὺς» τοῦ 1900, τὸν ὁποῖον εἶχον θαυμάσει ἔφιππον καὶ καταστόλιστον αἱ τότε Ἀθῆναι, νὰ λησμονήσῃ τὰς ρυτίδας του, νὰ καταθέσῃ τὸν πρεσβυωπικόν του μονύελον καὶ νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὴν εὔθυμον διαδήλωσιν;... Γεράματα εἶναι αὐτὰ ἀλλὰ καὶ τὰ γεράματα καθὼς καὶ ἡ φτώχεια θέλουν καλοπέρασιν. Θάρρος λοιπόν. Ὁ κ. Κοτζιᾶς, ὁ Ἀθηναῖος, ἂς τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς, τὰ ὑπολείμματα τῆς «Μουσικῆς Ἑταιρείας» ἂς δώσουν τὴν πεῖράν των. Ὁ Δῆμος, αἱ Τράπεζαι ὀλίγα λεπτά, οἱ ἀθηναϊκοὶ κῆποι τὰ ἄνθη καὶ εἰς τὸ χαρτοβασίλειον ὁ χαρτοπόλεμος δὲν θὰ λείψῃ. Γίνεται;.. Μὲ ὀλίγην καλὴν θέλησιν καὶ ὀλίγον κέφι, νομίζομεν ναί.

Β.

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΑΦΙΞΙΣ ΤΩΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ, ΓΕΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΕΞΙΩΣΕΙΣ

Τὴν 10.30' π.μ. τῆς σήμερον ἀφικνοῦνται ἐπιβαίνοντες εἰδικῆς ἁμαξοστοιχίας οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν διὰ τὴν ἀρχομένην σήμερον Διάσκεψιν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως. Ὡς γνωστὸν τὴν Γιουγκοσλαυΐαν θὰ ἀντιπροσωπεύσῃ ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Στογιαντίνοβιτς, τὴν Ρουμανίαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ἀντωνέσκο καὶ τὴν Τουρκίαν ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ρουσδῆ Ἀράς. Οἱ διαπρεπεῖς ξένοι μας θὰ συνοδεύωνται ὑπὸ τῶν κυριῶν των καὶ τῆς διπλωματικῆς ἀκολουθίας των.

Εἰς τὸν σταθμὸν θὰ ὑποδεχθῇ τοὺς ἀφικνουμένους ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Ι. Μεταξᾶς, ὁ μόνιμος ὑφυπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαυρουδῆς, ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Τύπου κ. Θ. Νικολούδης, οἱ πρεσβευταὶ Ρουμανίας κ. Φιλόττι, Γιουγκοσλαυΐας Κρίστιτς καὶ ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Τουρκίας κ. Γκιαντιν—τοῦ κ. Ἐσρὲφ συνοδεύοντος τὸν κ. Ἀρὰς—μετὰ τοῦ ἀνωτέρου προσωπικοῦ τῶν πρεσβειῶν, ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ διάφοροι ἄλλοι ἐπίσημοι. Ἐπίσης θὰ παρίσταται ὁ ὑπουργὸς Διοικητὴς τῆς Πρωτευούσης κ. Κ. Κοτζιᾶς καὶ ὁ Δήμαρχος κ. Πλυτᾶς.

Μετὰ τῶν ἐπισήμων φθάνουν συγχρόνως καὶ οἱ Τοῦρκοι καὶ Ρουμᾶνοι δημοσιογράφοι οἱ ὁποῖοι θὰ παρακολουθήσουν τὰς ἐργασίας τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως. Τοὺς ἀφικνουμένους δημοσιογράφους θὰ δεξιωθοῦν ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Τύπου καὶ Τουρισμοῦ κ. Θ. Νικολούδης, ὁ Γεν. Διευθυντὴς τοῦ ὑφυπουργείου κ. Β. Παπαδάκης, ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐσωτερικοῦ Τύπου κ. Βατάλας, ὁ πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν κ. Ζαρίφης καὶ πολλοὶ δημοσιογράφοι. Οἱ Σέρβοι δημοσιογράφοι θ' ἀφιχθοῦν ἐνδεχομένως ἐνωρίτερον τῶν λοιπῶν.

Ἅμα τῇ ἀφίξει των οἱ ἐπίσημοι θὰ κατευθυνθοῦν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας», ὅπου ἐκρατήθησαν εἰδικὰ διαμερίσματα δι' αὐτούς. Εὐθὺς ἀμέσως θ' ἀνταλλαγοῦν αἱ τυπικαὶ ἐπισκέψεις, τὴν δὲ μεσημβρίαν ἀκριβῶς θὰ γίνῃ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως τοῦ Τύπου.

Η ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ

Περὶ τὴν 1 μ.μ. θ' ἀρχίσουν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν αἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέψεως τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, παρουσίᾳ μόνον τῶν τεσσάρων ἀντιπροσώπων τῶν Κρατῶν καὶ τῶν εἰδικῶν πρακτικογράφων. Κατὰ τὴν ἐναρκτήριον συνεδρίασιν ὁ Πρόεδρος τῆς Διασκέψεως κ. Ἀράς, τοῦ ὁποίου ἡ θητεία λήγει, θὰ μεταβιβάσῃ τὸ ἀξίωμά του εἰς τὸν νέον Πρόεδρον κ. Στογιαντίνοβιτς.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως θὰ συνεχισθοῦν ἐπὶ τριήμερον, θὰ λήξουν δὲ τὴν ἑσπέραν τῆς Τετάρτης, ὁπότε θὰ παρατεθῇ ἐπίσημον γεῦμα. Οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι θὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὸ βιβλίον παρουσιάσεων τῶν Ἀνακτόρων καὶ θὰ γίνουν δεκτοὶ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως, τὴν δὲ Τετάρτην θὰ καταθέσουν στέφανον εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου.

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ

Αἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέψεως τοῦ Τύπου θ' ἀρχίσουν εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν παρουσίᾳ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ, τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τῶν κ.κ. Στογιαντίνοβιτς, Ἀντωνέσκο καὶ Ἀρὰς καὶ τῶν λοιπῶν μελῶν τῶν ἀντιπροσωπειῶν.

Κατὰ τὴν ἐναρκτήριον συνεδρίασιν θὰ ὁμιλήσῃ ὁ ὑφυπουργὸς τοῦ Τύπου, ἀκολούθως δὲ θὰ λυθῇ ἡ συνεδρίασις.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ὑπολοίπους ἐργασίας τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως τοῦ Τύπου, τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα ἀναφέρει τὰ ἑξῆς:

Τὴν 1.30' μ.μ. τῆς Δευτέρας θὰ παρατεθῇ φιλικὸν πρόγευμα εἰς τοὺς κ.κ. συνέδρους εἰς τοῦ Κωστῆ.

Τὴν 5ην μ.μ. θὰ συνεχισθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Διασκέψεως εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου καὶ θὰ κατανεμηθῇ τὸ ἔργον τῆς Διασκέψεως εἰς ὑποεπιτροπάς. Αἱ ὑποεπιτροπαὶ θὰ ἐργασθοῦν τὴν Τρίτην καὶ Τετάρτην, πρωΐαν καὶ ἀπόγευμα.

Τὴν ἑσπέραν τῆς Τετάρτης θὰ συνέλθῃ ἡ ὁλομέλεια, ἵνα συζητήσῃ καὶ ἐγκρίνῃ τὰς ἀποφάσεις τῶν ὑποεπιτροπῶν.

Τὴν μεσημβρίαν τῆς Τρίτης θὰ παρατεθῇ πρόγευμα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Ἑλληνικῆς Ἑνώσεως Τύπου εἰς τὸ «Ἀκροπόλ», τὴν δὲ 4ην μ.μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας θὰ γίνῃ διάλεξις περὶ Ἑλλάδος εἰς τὸν «Παρνασσὸν» μετὰ προβολῆς φωτεινῶν εἰκόνων ὑπὸ τοῦ κ. Δασκαλάκη.

Τὴν ἑσπέραν τῆς Τρίτης θὰ παρατεθῇ ἐκ μέρους τοῦ ὑφυπουργοῦ τοῦ Τύπου κ. Νικολούδη γεῦμα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγ. Βρεττανίας», θὰ ἐπακολουθήσῃ δὲ χορός.

Τὴν μεσημβρίαν τῆς Τετάρτης θὰ δοθῇ φιλικὸν πρόγευμα εἰς τοὺς συνέδρους ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ «Ἔθνους», τὸ ἀπόγευμα τῆς Τετάρτης θὰ κατατεθῇ στέφανος εἰς τὸ μνημεῖον τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, τὴν δὲ ἑσπέραν θὰ παρατεθῇ γεῦμα εἰς τὸ «Μαξὶμ» ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως τῶν Συντακτῶν.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτι ἐκτὸς τῶν δημοσιογράφων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν ἀφίκοντο καὶ ἀναμένονται ἀκόμη ἀνταποκριταὶ πολλῶν μεγάλων πρακτορείων καὶ ξένων ἐφημερίδων διὰ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως. Γενικῶς δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ ἐφετεινὴ Διάσκεψις προκαλεῖ ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον λόγῳ τῆς γενικωτέρας διπλωματικῆς καταστάσεως ἥτις ἐπικρατεῖ ἐν Εὐρώπῃ.

Ὡς εἴθισται, μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως θὰ ἐκδοθῇ ἀνακοινωθὲν συνοψίζον τὰ συμπεράσματα αὐτῆς. Ἡ προσεχὴς Βαλκανικὴ Διάσκεψις θὰ συνέλθῃ εἰς τὴν Ἄγκυραν.

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΑΙ ΑΠΟΚΡΕΩ ΤΟΥ 1865

Ἐγράψαμεν, εἰς προηγούμενον χρονικόν, περὶ τῆς συμμετοχῆς καὶ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ Γκομπινὼ εἰς τὴν ζωὴν τῶν παλαιῶν Ἀθηνῶν (1864—1868). Καὶ τὰ τοῦ γάμου τῆς ὡραίας θυγατρός του Ἀρτέμιδος μὲ τὸν νεαρὸν ὑπασπιστὴν τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α', Δανὸν ἀξιωματικὸν τοῦ ναυτικοῦ, βαρῶνον φὸν Γκοῦλντεγκρον.

Ἀλλ' οὐδέποτε ἄλλοτε αἱ παλαιαὶ Ἀθῆναι ἐπέρασαν ζωηροτέρας Ἀπόκρεω καὶ αἱ συναναστροφαὶ [illegible] καὶ καλύτεραι, ὅσον κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς μνηστείας τῆς κόρης τοῦ Γκομπινὼ ποὺ συνέπεσε μὲ τὴν πρώτην διετίαν τῆς ἀφίξεως τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α' εἰς τὴν νεοελληνικὴν πρωτεύουσαν.

* * *

Ὁ νεαρὸς Βασιλεύς, μολονότι τότε, ὅταν πρωτοῆλθε εἰς τὴν Ἑλλάδα, εὑρέθη πρὸ ἀνωμάλου πολιτικῆς καταστάσεως καὶ ἀδιακόπου φαγωμάρας μεταξὺ τῶν πολιτικῶν κομμάτων καὶ ἀλλεπαλλήλων, συνεπείᾳ ταύτης, κυβερνητικῶν κρίσεων, ἐπεσκέπτετο τακτικὰ τὸν πολυμαθῆ καὶ σοφὸν πρεσβευτὴν τῆς Γαλλίας. Καὶ ἐζήτει, συχνά, τὰς κρίσεις του καὶ τὰς συμβουλάς του, ἐπὶ τοῦ χειρισμοῦ τῆς καταστάσεως.

Παρ' ὅλην, ὅμως, τὴν πολιτικὴν ἀκαταστασίαν, αἱ Ἀπόκρεω τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸ 1865 ἑωρτάσθησαν διὰ πρώτην φοράν, μὲ ἀσυνήθη ζωηρότητα. Δύο φορὰς τὴν ἑβδομάδα εἰς τὸ μέγαρον τῆς γαλλικῆς πρεσβείας, παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἐδίδοντο χορευτικαὶ ἑσπερίδες, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ὁποίων τὸ κέφι τῶν προσκεκλημένων ἦτο ζωηρότατον.

Εἰς τὰς ἑσπερίδας αὐτὰς ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εἰσυνήθιζε νὰ προσέρχεται τακτικά, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν ὑπασπιστήν του φὸν Γκοῦλντεγκρον, μὲ τὸν ὁποῖον, συνήθως, ἀφοῦ ἐτελείωναν αἱ σοβαρώτεραι φροντίδες τῆς ἡμέρας, συνεννοεῖτο ἐκ τοῦ προχείρου:

—Καὶ ποῦ λέτε νὰ περάσωμεν ἀπόψε τὴν βραδυά μας, κύριε ὑπολοχαγέ;— ἠρώτα ὁ Βασιλεύς.

—Κατὰ πᾶσαν πιθανότητα εἰς τὴν γαλλικὴν πρεσβείαν Μεγαλειότατε!— ἀπαντοῦσεν ὁ ὑπασπιστής, μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι δὲν εἶχον νὰ πᾶνε ἀλλοῦ πουθενά, καλύτερα.

Συνεδύαζετο, ἔτσι, τὸ τερπνὸν μετὰ τοῦ ὠφελίμου. Διότι αἱ συμβουλαὶ τοῦ Γκομπινὼ ἦσαν πολύτιμοι διὰ τὸν νεαρὸν Βασιλέα. Ἐκ τούτου δὲ καὶ ἔμενε τακτικὰ ὁ Βασιλεὺς παρὰ τὴν συνήθη Ἀνακτορικὴν ἐθιμοτυπίαν, μεταξὺ τῶν τελευταίων προσκεκλημένων, συνομιλῶν ἐπὶ ὥρας ὁλοκλήρους, μετὰ τοῦ [illegible] σοφοῦ Γάλλου διπλωμάτου.

Εἰς τὸ μεταξύ, ἔξω εἰς τὴν πόλιν, κατὰ τὰς Ἀπόκρεω τοῦ ἰδίου ἔτους, ἡ εὐθυμία ἦτο διάχυτος. Καὶ ὁ κόσμος ἐγλεντοῦσε μασκαρεμένος καὶ ἀμασκάρευτος, μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὰ σπίτια του. Ἡ ἐξωτερικὴ αὐτὴ εὐθυμία ἐπολιόρκει συχνὰ καὶ τὸ μέγαρον τῆς γαλλικῆς πρεσβείας. Ἀλλ' ἡ ἐξώπορτα τοῦ μεγάρου, τότε, καὶ μόνον ἤνοιγεν εἰς τοὺς εὐθύμους μετημφιεσμένους ἐπισκέπτας ὅταν, ὡς δεῖγμα τῆς εὐγενοῦς προελεύσεώς των,—ὅπως ἐθεωρεῖτο τότε—ἐπεδεικνύετο ἡ γαλλομάθεια κακῆς ὥρας, μὲ τὰς συμπληρωματικὰς ἐξηγήσεις ποὺ ἐδίδοντο εἰς τὸν θυρωρόν, διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ἐλευθέρας διαβάσεως.

* * *

Κατὰ τὴν ἰδίαν ἐποχήν, ὅταν οἱ μετημφιεσμένοι ἐσατίριζαν μὲ τὶς ἀποκρηάτικες ἀμφιέσεις των καὶ τὰ διάφορα πολιτικὰ πρόσωπα τῆς ἐποχῆς, ἐπῆρε τὸ σχέδιον καὶ τὸν ἱστορικὸν σύμβουλον Ἐρρῖκον Σπόνεκ, ὁ ὁποῖος εἶχε, τότε, φθαρῇ μέχρι τοιούτου σημείου ὥστε νὰ γίνῃ ἀνεπιθύμητος καὶ εἰς αὐτόν, ἀκόμη, τὸν Βασιλέα Γεώργιον τὸν Α'.

Σχετικῶς, μάλιστα, μὲ τὴν τελευταίαν αὐτὴν περίπτωσιν, ὁ Πρίγκηψ Νικόλαος ἔγραψεν εἰς τὰ ἀπομνημονεύματά του ὅτι ὁ Σπόνεκ ἐλάμβανε, ἀπέναντι τοῦ Βασιλέως, τὸ ἀντιπαθητικὸν ὕφος τοῦ καθηγητοῦ πρὸς μαθητήν, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶχε προκαλέσει τὴν ἀγανάκτησιν τοῦ Γεωργίου τοῦ Α'.

Πολλοί, λοιπόν, ἀπὸ τοὺς ζωηροτέρους φοιτητὰς τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἐκυκλοφόρησαν μασκαρεμένοι ἄλλοι ὡς κόμητες Σπόνεκ καὶ ἄλλοι ὡς ἡ περίφημος ἄσχημη κόρη του μὲ τὰ κόκκινα μαλλιά, ποὺ ἔβγαινεν ἔφιππος εἰς περιπάτους, φέρουσα πυκνὸ γαλάζιο πέπλο γύρω ἀπὸ τὸ πρόσωπό της.

Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀπόγευμα τοῦ τελευταίου Σαββάτου τῶν Ἀπόκρεω, συνέβη, κατὰ σύμπτωσιν, νὰ συναντηθοῦν, παρὰ τὰς στήλας τοῦ Ὀλυμπίου Διός, ὁ πραγματικὸς Σπόνεκ καὶ ἡ κόρη του, μὲ δύο μετημφιεσμένους φοιτητάς, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ ἕνας παρίστανε τὸν κόμητα καὶ ὁ ἄλλος τὴν θυγατέρα του!

Πρέπει, ὅμως, νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Σπόνεκ ἦτο ἄνθρωπος μεγάλης ἑτοιμότητος πνεύματος, δι' ὃ καὶ ὅταν ἀντίκρυσε τοὺς σωσίας τοῦ ἑαυτοῦ του καὶ τῆς κόρης του, ἐχαιρέτησε γελῶν τοὺς μετημφιεσμένους φοιτητάς, οἱ ὁποῖοι τοῦ ἀνταπέδωσαν σοβαρώτατα τὸν χαιρετισμόν.

Ὁ Γκομπινώ, καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα τῆς Ἀποκρηάτικης κινήσεως διεσκέδαζε μὲ τὴν εὐθυμίαν ποὺ ἐπεκράτει εἰς τὴν πόλιν. Εἰργάζετο ὅμως, εἰς τὸ μεταξὺ μὲ ἔμπνευσιν καὶ μὲ ὄρεξιν. Εὕρισκε πάντοτε ἀρκετὸν καιρὸν διὰ ν' ἀπασχολῆται μεταξὺ τῶν ὑπηρεσιακῶν ἐγγράφων καὶ τηλεγραφημάτων του καὶ τῶν κεφαλαίων τῶν ὡραίων ἔργων του ποὺ συνέγραφε τότε, καὶ προεκάλεσαν, ὑστέρα, τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τῆς διεθνοῦς κοινῆς γνώμης καὶ τὴν ἑδραίωσιν τῆς φήμης του ὡς ἐπιφανοῦς λογοτέχνου καὶ σπουδαίου ἀνθρώπου τῶν γραμμάτων τῆς ἐποχῆς του.

Δ. ΓΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΙΣ

ΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΚΑΙ ΑΞΙΩΣΕΙΣ

Αἱ συνομιλίαι τὰς ὁποίας διεξήγαγε κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας ὁ ἐν Λονδίνῳ πρεσβευτὴς τῆς Γερμανίας κ. φὸν Ρίμπεντροπ μετὰ τοῦ ὑφυπουργοῦ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν τῆς Μεγάλης Βρεττανίας κ. Χάλιφαξ, ἀπετέλεσαν τὸ ἀντικείμενον τῶν πλέον ζωηρῶν σχολίων εἰς τὸν εὐρωπαϊκὸν Τύπον. Αὐτὸ τοῦτο τὸ θέμα τῶν ἐν λόγῳ συνομιλιῶν ἄλλως τε σοβαρῶς ἀπασχολεῖ κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν ὁλόκληρον τὴν εὐρωπαϊκὴν δημοσίαν γνώμην, ἡ ὁποία δικαίως ἐνδιαφέρεται νὰ πληροφορηθῇ ποία θὰ εἶναι ἡ λύσις ποὺ θὰ δοθῇ εἰς τὸ ζήτημα τῶν ἀποικιῶν, τὸ πλέον σοβαρὸν δηλαδὴ ἀπὸ τὰ εἰκαζόμενα θέματα τῶν συνομιλιῶν τοῦ Λονδίνου. Ἀπὸ τὴν σχετικὴν εἰδησεογραφίαν, καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις συνεκινήθη ἰδιαιτέρως ὁ Παρισινὸς Τύπος, ὁ ὁποῖος μὲ ἀναντίρρητον ἀγωνίαν παρακολουθεῖ τὴν ἐξέλιξιν τῆς ἀναπτυσσομένης γερμανικῆς δραστηριότητος διὰ τὴν ἀναδημιουργίαν τοῦ γερμανικοῦ ἀποικιακοῦ κράτους. Παρ' ὅλον δὲ ὅτι οὐδεμία ἔνδειξις ἐνεφανίσθη εἰσέτι περὶ τῶν ὑφισταμένων δυνατοτήτων νὰ πραγματοποιηθοῦν αἱ γνωσταὶ γερμανικαὶ ἐπιδιώξεις, αἱ ἐκδηλούμεναι παρὰ τοῦ γαλλικοῦ Τύπου ἀνησυχίαι εἶναι τοιαῦται ὥστε νὰ προκαλῆται ἡ σκέψις ὅτι ἡ προσπάθεια τοῦ κ. Ρίμπεντροπ ἔχει ὑπὲρ ἑαυτῆς σοβαρὰς πιθανότητας πραγματοποιήσεως. Ἀπὸ τοῦδε οἱ Γάλλοι ὁμιλοῦν περὶ ἀναβιώσεως τῆς παγγερμανιστικῆς ἰδεολογίας, ἡ ὁποία ἐπιζητεῖται νὰ πραγματοποιηθῇ, χρησιμοποιοῦσα ὡς πρῶτον σταθμὸν τὴν ἐπανάκτησιν τῶν ἀποικιῶν ἀπὸ τὸ Ράιχ. Ἐὰν τὸ Γ' Ράιχ ἐπιτύχῃ εἰς τὸ παιγνίδιον, τὸ ὁποῖον παίζει τώρα ἐν Λονδίνῳ ὁ πρεσβευτής του—παρατηρεῖ γαλλικὴ ἐφημερὶς—ἀσφαλῶς θὰ εὑρεθῇ ὁ κόσμος καὶ πάλιν ἐνώπιον μιᾶς Γερμανίας ἐπιδιωκούσης νὰ κυριαρχήσῃ τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Ὁπωσδήποτε ἡ πορεία τῶν γεγονότων εἶναι τοιαύτη ὥστε καὶ ὁ πλέον ἐπιφυλακτικὸς παρατηρητὴς νὰ διαπιστώνῃ πρόοδον εἰς τὴν γερμανικὴν προσπάθειαν. Ἡ πρόοδος μαρτυρεῖται καὶ ἀπὸ τὴν στάσιν ποὺ τηρεῖ ἡ Ἰταλία ἔναντι τῶν γερμανικῶν ἀποικιακῶν ἐπιδιώξεων. Ἡ στάσις αὐτὴ δύναται νὰ χαρακτηρισθῇ ὡς ἀπολύτως εὐμενὴς διὰ τὰς γερμανικὰς ἐπιθυμίας. Οἱ Ἰταλοὶ μάλιστα, ὑποστηρίζουν ὅτι αἱ ἀποικιακαὶ ἀξιώσεις τῆς Γερμανίας ἔχουν ἤδη ἀναγνωρισθῇ ἐμμέσως παρὰ τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς ντὲ φάκτο ἀναγνωρίσεως τῆς κατακτήσεως τῆς Αἰθιοπίας ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν. Ἡ Ἰταλία—λέγουν οἱ κύκλοι τῆς Ρώμης—εὑρίσκετο εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν μὲ τὴν Γερμανίαν μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον. Οὐδὲν ὠφελήθη ἐξ αὐτοῦ ἀπὸ ἀπόψεως ἀποικιῶν, ἀποκλεισθεῖσα τῆς διανομῆς. Ἡ κατάκτησις τῆς Αἰθιοπίας ἦτο πρᾶξις ἐπιδιώκουσα ἐπανόρθωσιν τῆς προσγενομένης ἀδικίας εἰς τὴν Ἰταλίαν. Ἡ τοιαύτη δὲ ἐπανόρθωσις ἀνεγνωρίσθη ντὲ φάκτο παρὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἀκολούθως παρὰ τῶν ἄλλων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων. Δύναται συνεπῶς νὰ λεχθῇ, κατὰ τὴν ἰταλικὴν ἄποψιν, ὅτι ἀναλόγως καὶ ἡ προσγενομένη ἀδικία εἰς τὴν Γερμανίαν δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἀναγνωρισθεῖσα παρὰ τῆς Ἀγγλίας διὰ τῆς αὐτῆς πράξεως δι' ἧς ἀνεγνωρίσθη ἡ κατάκτησις τῆς Αἰθιοπίας. Ἀνεξαρτήτως ὅμως τῆς κάπως δυσχεροῦς ταύτης εἰς τὴν κατανόησιν ἰταλικῆς ἀπόψεως, δύναται νὰ θεωρηθῇ ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ Ἰταλία εὑρίσκεται σήμερον παρὰ τὸ πλευρὸν τῆς Γερμανίας εἰς τὸ ἀποικιακὸν ζήτημα διὰ λόγους γενικωτέρας πολιτικῆς.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥ κ. ΡΟΥΖΒΕΛΤ

Εἶναι γνωστὴ ἡ πολεμικὴ τὴν ὁποίαν ἤσκησε τὸ Ἀμερικανικὸν Δικαστήριον τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἐναντίον ὡρισμένων νομοθετικῶν μέτρων τοῦ Προέδρου Ρούζβελτ. Τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀποτελεῖ τεραστίαν δύναμιν εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, δυνάμενον νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐφαρμογὴν ἑνὸς νομοθετήματος διὰ τῆς κηρύξεως αὐτοῦ ὡς ἀντισυνταγματικοῦ. Αἱ 48 Πολιτεῖαι τῆς ἀμερικανικῆς Συμπολιτείας εὑρίσκονται οὐσιαστικῶς ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν τοῦ Δικαστηρίου τούτου παρὰ τὴν φαινομενικήν των ἀνεξαρτησίαν. Ἡ στάσις τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ὑπῆρξεν ἀνάλογος, κατὰ τὰ ἔτη τῆς προγενεστέρας προεδρίας τοῦ κ. Ρούζβελτ, πρὸς τὰς ἀντιλήψεις καὶ τὰς ἰδέας ἐν γένει τῶν μελῶν του. Αἱ ἀντιλήψεις των δὲν ἦσαν ἀνέκαθεν ἄκρως συντηρητικαὶ καὶ κατὰ συνέπειαν ἀντίθετοι πρὸς τὰ ριζοσπαστικὰ μέτρα τοῦ Προέδρου. Ποῦ ὠφείλετο τοῦτο; Κατὰ τὴν γενικῶς κρατοῦσαν γνώμην εἰς τὴν ἡλικίαν των. Ὅλα τὰ μέλη τοῦ Ἀνωτάτου ἀμερικανικοῦ Δικαστηρίου εἶναι ἡλικίας 70 καὶ πλέον ἐτῶν καὶ ἐπειδὴ εἶναι ἰσόβια δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀντικατασταθοῦν. Ἀρχικῶς ὁ κ. Ρούζβελτ ἐπιθυμῶν νὰ ἐξουδετερώσῃ τὴν ἀντίδρασίν των, προσεπάθησε νὰ εὕρῃ τρόπον καταργήσεως τοῦ Ἀκυρωτικοῦ. Ἀλλὰ τὸ τοιοῦτο δὲν κατέστη δυνατόν, καθ' ὅσον ἡ κατάργησις τοῦ Δικαστηρίου προσέκρουε εἰς αὐστηρὰς καὶ ρητὰς διατάξεις τοῦ ἀμερικανικοῦ Συντάγματος. Μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν του κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς ὁ κ. Ρούζβελτ ἐπεδίωξε νὰ εὕρῃ πλάγιον τρόπον ἀντιδράσεως κατὰ τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου. Ἤδη δὲ ἔχει ἕτοιμον νομοσχέδιον διὰ τοῦ ὁποίου καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς ἀνανεώσεως τῶν μελῶν τοῦ ἀμερικανικοῦ Ἀκυρωτικοῦ [illegible]

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

ΔΕΥΤΕΡΑ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡ. 1937

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Τὴν μεσημβρίαν σήμερον ἀρχίζει ἡ Διάσκεψις τοῦ Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως καὶ ἡ Διάσκεψις τοῦ Βαλκανικοῦ Τύπου. Ἡ Ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη ἡ ὁποία ὑπῆρξε πάντοτε φίλη πιστὴ καὶ ἀρωγὸς εἰς τὸ ἔργον τὸ ἐπιτελούμενον ὑπὸ τῶν τεσσάρων κρατῶν τοῦ Συμφώνου εἰς τὸν τομέα τῆς παγιοποιήσεως τῆς εἰρήνης δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ χαιρετίζῃ οἰανδήποτε ἐκδήλωσιν τῆς εἰρηνοποιοῦ των δράσεως μὲ χαρὰν καὶ ἐμπιστοσύνην. Αἱ ἐργασίαι τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως θὰ διεξαχθοῦν εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν αὐτὴν τῆς θερμότητος καὶ τῆς εἰλικρινείας τὴν ὁποίαν ἄλλωστε δημιουργεῖ ἡ ἐπὶ τριετίαν ἀπρόσκοπτος λειτουργία τῆς τετραμεροῦς συμμαχίας. Ὁ ἑλληνικὸς λαὸς χαιρετίζει μὲ συμπάθειαν καὶ μὲ αἰσθήματα ἀπολύτου ἀλληλεγγύης τοὺς διαπρεπεῖς ἀντιπροσώπους τῶν φίλων χωρῶν οἱ ὁποῖοι συγκεντροῦνται σήμερον εἰς τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν—ἐκεῖ ὅπου ἐτέθη διὰ πρώτην φορὰν ἡ σφραγὶς τῆς φιλίας καὶ τῆς συμμαχίας εἰς τὸ ἔγγραφον τὸ καθιεροῦν τὴν εὐημερίαν τῶν βαλκανικῶν λαῶν εἰς τὴν χερσόνησόν των.

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΓΡΟΤΩΝ

Ἡ Ἀγροτικὴ Τράπεζα μελετᾷ καὶ καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις θὰ ἐφαρμόσῃ τὸ μέτρον τῆς ἀσφαλίσεως τῆς ζωῆς τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν. Ποίαν μεγάλην σημασίαν ἔχει τὸ μέτρον αὐτὸ διὰ τὴν εὐημερίαν τῶν Ἑλλήνων ἀγροτῶν οὐδενὸς διαφεύγει τὴν προσοχήν. Σήμερον ἡ ὕπαρξις τῆς ἀγροτικῆς οἰκογενείας ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικῶς ἀπὸ τὴν δυνατότητα τῆς [illegible] τὴν ὁποίαν διαθέτει ὁ ἀρχηγός της. Ἂν αὐτὸς καταστῇ ἀνίκανος πρὸς ἐργασίαν εἴτε συνεπείᾳ γήρατος εἴτε συνεπείᾳ ἀσθενείας ἢ ἐὰν ὁ ἀγροτικὸς οἰκογενειάρχης ἀποθάνῃ, τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του εἶναι καταδικασμένα εἰς τὸν ἐκ πείνης θάνατον. Διότι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ἀκόμη κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ ἀγροτικὴ οἰκογένεια ἔχει μίαν μικρὰν περιουσίαν, ἡ περιουσία αὐτὴ εἶναι ἀδύνατον νὰ καταστῇ παραγωγικὴ ἐὰν λείψῃ ἡ καθοδηγητικὴ καὶ ἡ προσωπικὴ προσπάθεια τῶν Ἀρχῶν της. Ἡ ἀσφάλισίς του εἶναι προωρισμένη ν' ἀναπληρώσῃ τὰς ζημίας τὰς ὁποίας θὰ ὑποστῇ ἡ ἀγροτικὴ οἰκογένεια ἀπὸ τὴν ἀπώλειαν ἢ τὴν ἀνικανότητα τοῦ ἀρχηγοῦ της.

ΚΑΚΗ ΕΚΛΟΓΗ

Καθημερινῶς ἀναγγέλλεται ἡ ἄφιξις διαφόρων «καραβανιῶν» περιηγητῶν. Εἶναι ἄλλως τε ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Ἑλλὰς δέχεται τὰ πλήθη τῶν φίλων καὶ τῶν αἰωνίων πιστῶν της. Κατὰ παράδοξον ὅμως σύμπτωσιν—καὶ δὲν γνωρίζομεν τὸν ὑπεύθυνον— ἐξελέγη ἀκριβῶς ἡ ἐποχὴ αὐτή—ἡ ἐποχὴ τῶν περιηγητῶν καὶ τῆς Βαλκανικῆς Διασκέψεως μὲ τόσους φιλοξενουμένους καὶ τόσους ἐπισκέπτας—διὰ νὰ διορθωθοῦν τὰ ἀπερίγραπτα πεζοδρόμια τῶν Ἀθηνῶν. Ἐντεῦθεν, γενικὴ ἀκαταστασία ἐπικρατεῖ εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ ἡ ἐντύπωσις δὲν εἶναι καθόλου εὐχάριστος. Τί λέγει ἆρά γε ὁ κ. Δήμαρχος;

ΑΙ ΝΕΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΑΙ

Οἱ ἀναγνῶσται τῶν ἐφημερίδων θὰ ἐπρόσεξαν τὰς ἡμέρας αὐτὰς τὰ δημοσιευθέντα κείμενα τῶν ὑπογραφεισῶν συλλογικῶν συμβάσεων διὰ τῶν ὁποίων ρυθμίζονται αἱ σχέσεις ἐργατῶν καὶ μαθητευομένων κατασκευῆς ἀνδρικῶν καὶ γυναικείων πίλων, [illegible], [illegible] μαλλίνων καὶ [illegible] πλεκτῶν κ.τ.λ. Τὸ χαρακτηριστικὸν εἶναι ὅτι πρόκειται περὶ μαθητευομένων οἱ ὁποῖοι εἴτε δὲν ἐλάμβανον μέχρι τοῦδε κανένα [illegible] ἢ [illegible] γλισχρότατα. Διὰ πρώτην φορὰν ἀκριβῶς τὸ σημερινὸν καθεστὼς στρέφει τὸ στοργικόν του ἐνδιαφέρον πρὸς τὰς τάξεις αὐτὰς αἱ ὁποῖαι ἦσαν εὔκολα θύματα ἐκμεταλλεύσεως.

ΚΑΙ ΟΙ ΧΟΙΡΟΙ

Κάτι [illegible] εἶναι [illegible] καὶ συνήθης. [illegible] Εἶναι καὶ αὐτὸ μία... λύσις;

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ

Ἔχει καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν δίκαιον ἡ Ἑλληνοτουρκικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Τουρισμοῦ προτείνουσα διάφορα μέτρα διὰ τῶν ὁποίων θὰ ἐπιτευχθῇ ἡ πύκνωσις τῶν τουριστικῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν. Πρέπει λοιπὸν τὸ ταχύτερον νὰ ἐλαττωθοῦν τὰ τέλη θεωρήσεως διαβατηρίων, νὰ καθιερωθοῦν ἐκπτώσεις εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, νὰ ἱδρυθῇ ἀεροπορικὴ γραμμὴ Ἀθηνῶν—Κωνσταντινουπόλεως καὶ νὰ πυκνωθῇ ἡ σιδηροδρομικὴ ἐπικοινωνία μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας. Ὅταν εἰς αὐτὰ προστεθῇ καὶ ἡ τακτικὴ ἀτμοπλοϊκὴ ἐπικοινωνία εἶναι βέβαιον ὅτι τὸ ἀμοιβαῖον ποσοστὸν τῶν ἐπισκεπτῶν τῶν δύο χωρῶν θ' αὐξηθῇ κατὰ πολύ. Ἡ Ἑλλάς, ἡ ὁποία βεβαίως ἐπικροτεῖ μὲ ἐνθουσιασμὸν τὰ προτεινόμενα μέτρα, θὰ συμβάλῃ τὸ κατὰ δύναμιν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

ΕΝ ΣΟΒΑΡΟΝ ΜΕΤΡΟΝ

Θὰ πρέπει νὰ προσεχθῇ ἰδιαιτέρως ἡ ἀπόφασις τῆς κρατικοποιήσεως τῆς Γερμανικῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης καὶ τῶν Γερμανικῶν σιδηροδρόμων ἀπὸ τὸ Γ' Ράιχ. Ἀποτελεῖ ἡ ἀπόφασις αὐτὴ μίαν σοβαρωτάτην ἔνδειξιν περὶ τῆς δυνατότητος τῆς ἐφαρμογῆς τῶν οἰκονομικῶν ἀρχῶν τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ παρὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Χίτλερ καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἔκτασιν. Διότι πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ κρατικοποίησις τῆς Ράιχσμπανκ ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν γερμανικῶν σιδηροδρόμων ἀφ' ἑτέρου ἀποτελεῖ τόλμημα τῆς Γερμανικῆς κυβερνήσεως, ὁ ἀντίκτυπος τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι μεγάλος καὶ ἐσωτερικῶς καὶ διεθνῶς.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Πῶς ζητεῖ νὰ ἀποζημιωθῇ ἡ Γερμανία;
— Μὲ... γουινέας.

ΕΠ' ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΔΟΣ

Η ΡΩΜΑΝΤΙΚΗ ΜΟΝΟΜΑΧΙΑ ΤΟΥ ΠΟΥΣΚΙΝ

ΑΙ ΕΡΩΤΙΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ

ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΗ ΑΦΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. SERGE LIFAR

—Ἡ Α. Ε. ὁ κόμης Μιλοραντόβιτς ζητεῖ νὰ παρουσιασθῇ πρὸ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος. Ὁ Ἀλέξανδρος Α' τσάρος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, ἐκάθητο εἰς τὸ γραφεῖον του κ' ἐμελετοῦσε ἕνα ἐπιτελικὸν χάρτην.

— Νὰ τὸν εἰσαγάγετε, εἶπε εἰς τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ὑπηρεσίας.

Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν τῆς ὥρας, παρουσιάζετο πρὸ τοῦ αὐτοκράτορος, ὁ κόμης Μιλοραντόβιτς, διοικητὴς τῆς Πετρουπόλεως.

—Τί νεώτερα ἔχετε νὰ μοῦ ἀνακοινώσετε, κόμη; τὸν ἐρώτησε ὁ τσάρος, ἐνῷ τοῦ ἔσφιγγε μὲ θέρμην τὸ χέρι.

—Χθὲς Μεγαλειότατε, μ' ἐπεσκέφθη ὁ Πούσκιν. Κ' ἐθεώρησα ὑποχρέωσίν μου νὰ σᾶς τὸ ἀναφέρω.

—Ὁ Πούσκιν, ὁ ποιητής; δὲν συνελήφθη, λοιπόν, ἀκόμη;

—Ὄχι, Μεγαλειότατε. Μολονότι μὲ διετάξατε νὰ τὸν συλλάβω καὶ νὰ κατάσχω ὅλα τὰ χειρόγραφά του, ἐνόμισα ὅτι θὰ ἠμποροῦσα νὰ φανῶ κάπως μαλακὸς εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτήν. Ἔκρινα ὅτι ἦτο ὀρθότερον καὶ σκοπιμώτερον, νὰ τὸν καλέσω σπίτι μου διὰ νὰ συζητήσωμεν ἰδιαιτέρως μαζύ. Ὤ, Μεγαλειότατε, ὁ Πούσκιν εἶναι θαυμάσιος ἄνθρωπος! Φαντασθῆτε: παρουσιάσθη ἐνώπιόν μου ἀπαθὴς καὶ μειδιῶν. Τοῦ εἶπα χωρὶς περιστροφάς, ὅτι ἔπρεπε νὰ μοῦ παραδώσῃ ὅλα τὰ χειρόγραφα ποιήματά του, ἐπειδὴ ὑπῆρχον πληροφορίαι ὅτι αὐτὰ ἦσαν περιεχομένου μᾶλλον ἐπαναστατικοῦ. «Αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνῃ, κόμη, μοῦ ἀπεκρίθη ὁ Πούσκιν, διὰ τὸν ἁπλούστατον λόγον ὅτι ἔχω κάψει ὅλα τὰ χειρόγραφά μου. Ἐν τούτοις, τὰ ποιήματά μου εἶναι χαραγμένα ἐδῶ (καὶ μοῦ ἔδειξε τὸ μέτωπόν του). Ἂν ἔχετε τὴν καλωσύνην νὰ διατάξετε νὰ μοῦ φέρουν χαρτὶ καὶ μελάνι, εἶμαι πρόθυμος νὰ γράψω καὶ πάλιν ὅλα τὰ τραγούδια ποὺ συνέθεσα—ἐξαιρέσει, ἐννοεῖται, ἐκείνων ποὺ ἐδημοσιεύθησαν. Ἐκ παραλλήλου ἠμπορῶ νὰ σᾶς πληροφορήσω ποῖα ἀπὸ τὰ κυκλοφοροῦντα ποιήματα εἶναι ἰδικά μου καὶ ποῖα μοῦ ἀποδίδουν χωρίς, ὅμως, καὶ νὰ εὐθύνωμαι δι' αὐτά...».

Ὡς ἦτο ἑπόμενον Μεγαλειότατε, διέταξα νὰ τοῦ προσκομίσουν χαρτὶ καὶ μελάνι. Ὁ Πούσκιν ἐκάθησεν εἰς τὸ γραφεῖόν μου καὶ ἤρχισε νὰ γράφῃ... Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγης ὥρας, εἶχε γεμίσει ἕνα ὁλόκληρον τετράδιον... αὐτὸ ἀκριβῶς τὸ τετράδιον...

Ὁ τσάρος ἐπῆρε τὸ τετράδιον ποὺ τοῦ ἔδωσε ὁ διοικητὴς τῆς Πετρουπόλεως.

—Αἱ Μεγαλειότατε, εἶναι προτιμότερον νὰ μὴ τὸ διαβάσετε! συνέχισεν ὁ κόμης Μιλοραντόβιτς. Ὅσον ὁ ἄνθρωπος εἶναι θαυμάσιος, τόσον οἱ στίχοι του εἶναι ἀνυπόφοροι!

Ὁ Ἀλέξανδρος ἐμειδίασε:

—Πολὺ καλά! Δὲν θὰ διαβάσω, λοιπόν, τὰ ποιήματα αὐτά. Δὲν μοῦ λέτε, ὅμως, τί τὸν ἐκάματε τὸν ποιητήν;

— Ὁμολογῶ, Μεγαλειότατε, ὅτι συνεκινήθην τόσον ἀπὸ τὴν εἰλικρίνειάν του, ὥστε ἐτόλμησα νὰ τοῦ ἀνακοινώσω ὅτι ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης [illegible] νὰ τὸν συγχωρήσῃ διὰ τὰς τολμηρὰς ποιητικὰς ἀδείας ποὺ ἔλαβε μόνος του.

Ὁ τσάρος [illegible].

—Δὲν νομίζετε, κόμη, εἶπε, ὅτι ἔχετε προκαταλάβει τὴν ἀπόφασίν μου; Ἐπὶ τέλους, δὲν εἶναι καὶ τόσον ἁπλῆ ὑπόθεσις ἡ συγχώρησις ἑνὸς [illegible] ὁ ὁποῖος θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξορισθῇ εἰς τὴν Σιβηρίαν ἢ νὰ φυλακισθῇ εἰς τὴν μονὴν τοῦ Σολοβέτσκ.

—Ἴσως νὰ ἐσφάλα, Μεγαλειότατε. Ὀφείλω ὅμως ν' ἀναγνωρίσω ὅτι ἡ συνείδησίς μου δὲν μοῦ ἐπέτρεπε νὰ πράξω διαφορετικά. Ἐξ ἄλλου, ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης...

—Καλά, καλά... Ὅ,τι ἔγινε, ἔγινε. Θὰ προσπαθήσωμεν νὰ κανονίσωμεν τὸ ζήτημα [illegible] κατ' ἄλλον τρόπον. Ἂς ἀποσταλῇ, λοιπόν, ὁ Πούσκιν [illegible], εἰς τὴν Νότιον Ρωσσίαν, λόγου χάριν, ἀφοῦ προηγουμένως τοῦ ἀπονεμηθῇ κάποιος βαθμὸς—ὅσον δὲν εἶναι δημόσιος ὑπάλληλος—καὶ μὲ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι θὰ εἶναι μᾶλλον [illegible] εἰς τὰς ἐκφράσεις του. Ἐννοεῖται ὅτι τὰ ἔξοδα μεταβάσεώς του θὰ τὰ καταβάλῃ τὸ δημόσιον.

—Ἂν μοῦ ἐπέτρεπε ἡ Ὑμετέρα Μεγαλειότης νὰ εἰσηγηθῶ μίαν γνώμην μου...

—Σᾶς ἀκούω, κόμη.

—Ἂς ἀποσπάσωμεν τὸν Πούσκιν πλησίον τοῦ στρατηγοῦ Ἰνζώφ. Ὁ στρατηγὸς εἶναι λαμπρὸς ἄνθρωπος καὶ πιστὸς ὑπήκοος τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος, ὀλίγον ἡλικιωμένος, βέβαια, ἀλλ' ἱκανὸς νὰ χρησιμεύσῃ ὡς εὐχάριστος σύντροφος διὰ τὸν Πούσκιν... Δὲν ὑπάρχει καμμία ἀμφιβολία, ὅτι ὁ ἐξαίρετος αὐτὸς οἰκογενειάρχης θὰ προσπαθήσῃ νὰ ἐμφυτεύσῃ εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ ποιητοῦ ἠθικωτέρας ἀρχάς.

—Ἂς γίνῃ ἔτσι, εἶπεν ὁ τσάρος.

Καὶ ἡ ἀκρόασις ἐτερματίσθη.

* * *

Ὀδησσός — πόλις ἡλιολουσμένη ἐπὶ τῆς Μαύρης Θαλάσσης...

—Τί βλέπω, κύριε Πούσκιν; Κάθεσθε τέτοια ὥρα εἰς ἕνα καφενεῖον, ἀντὶ νὰ εὑρίσκεσθε εἰς τὸ γραφεῖον σας; Ἡ Α. Ε. ὁ κόμης Βοροντζώφ, εἶναι πολὺ θυμωμένος μαζύ σας. Μὲ διέταξε νὰ σᾶς ἀνακαλύψω καὶ νὰ σᾶς διαβιβάσω τὰ παράπονά του. Ἐπέρασα προηγουμένως ἀπὸ τὸ σπίτι σας. «Ἔφυγε, πρὸ ὀλίγου», μοῦ εἶπαν... Εὐτυχῶς ποὺ σᾶς εὕρηκα ἐδῶ! Ὁ κόμης Βοροντζώφ σᾶς διατάσσει νὰ παρουσιασθῆτε ἀμέσως ἐνώπιόν του καὶ νὰ τοῦ ὑποβάλετε τὸ ὑπόμνημα ποὺ σᾶς ἐζήτησε, σχετικῶς μὲ τὰς ζημίας ποὺ ἐπέφερε εἰς τὴν γεωργικὴν παραγωγὴν τῆς περιφερείας τὸ σμῆνος τῶν ἀκρίδων.

Ὁ Πούσκιν ἐσηκώθη σκυθρωπὸς ἀπὸ τὸ τραπέζι καὶ ἠκολούθησε τὸν ἀγγελιαφόρον τοῦ κόμητος Βοροντζώφ. Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγης ὥρας, εὑρίσκετο ἐνώπιον τῆς Α. Ε. Ὁ διοικητὴς τῆς Ν. Ρωσσίας δὲν τοῦ ἔκαμε ὑποδοχὴν θερμήν, ἀλλ' ἐπιφυλακτικὴν καὶ ἀκατάδεκτον. Εἶχε, βλέπετε, ὡρισμένας ὑπονοίας—καὶ πολὺ δικαιολογημένας—διὰ τὰς σχέσεις μεταξὺ τοῦ ποιητοῦ καὶ τῆς κομήσσης Βοροντζώφ.

—Εἶμαι ὑποχρεωμένος, κύριε Πούσκιν, τοῦ εἶπε, νὰ σᾶς κάμω διὰ τελευταίαν φορὰν μίαν προειδοποίησιν. Εἶσθε ἐλεύθερος νὰ γράφετε στίχους κατὰ τὰς ὥρας τῆς σχολῆς σας, ἀπαιτῶ, ὅμως, νὰ εὑρίσκεσθε ἐγκαίρως εἰς τὸ γραφεῖον σας. Τὸ μόνον ποὺ ζητῶ ἀπὸ σᾶς εἶναι νὰ εἶσθε εὐσυνείδητος ὑπάλληλος. Τὸ δημόσιον σᾶς πληρώνει διὰ νὰ ἐργάζεσθε καὶ ὄχι διὰ νὰ διαθέτετε τὸν χρόνον σας εἰς ἀσκόπους περιπάτους.

— Γνωρίζετε, Ἐξοχώτατε, πολὺ καλά, ὅτι ἔγινα δημόσιος ὑπάλληλος παρὰ τὴν θέλησίν μου καὶ ὅτι ὁ μισθὸς ποὺ λαμβάνω δὲν διαφέρει, κατὰ τὴν γνώμην μου, ἀπὸ τὸ σιτηρέσιον ποὺ λαμβάνουν οἱ φυλακισμένοι.

—Ἠμπορεῖτε νὰ ἔχετε τὰς γνώμας ποὺ θέλετε. Ὁπωσδήποτε, ἐγὼ εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ σᾶς ἐξαναγκάσω νὰ ἐκτελέσετε εὐσυνειδήτως τὰ καθήκοντά σας... Δὲν μοῦ λέτε, ἀλήθεια, πότε θὰ ἔχω τὸ ὑπόμνημά σας διὰ τὰς ζημίας ποὺ ἐπροξένησε προσφάτως εἰς τὴν Νότιον Ρωσσίαν ἕνα σμῆνος ἀκρίδων;

—Τὸ ἔχω μαζύ μου, Ἐξοχώτατε.

Καὶ ὁ Πούσκιν ἔδωσε εἰς τὸν κόμητα ἕνα ὀγκῶδες τετράδιον.

—Ἠμπορῶ ν' ἀποσυρθῶ τώρα, Ἐξοχώτατε;

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛΙΔΑ)